

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 april 2021
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2018/0194 (COD)

6164/1/21
REV 1

GAF 18
FIN 113
CADREFIN 69
CODEC 202
PARLNAT 86

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande
av ett program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot
förfalskning under perioden 2021–2027 (*Perikles IV-programmet*) och om
upphävande av förordning (EU) nr 331/2014
– Antagen av rådet den 13 april 2021

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/...

av den

**om inrättande av ett program för utbyte, stöd och utbildning
för att skydda euron mot förfalskning
under perioden 2021–2027 (*Perikles IV-programmet*)
och om upphävande av förordning (EU) nr 331/2014**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 133,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 378, 19.10.2018, s. 2.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 februari 2019 [EUT .../(ännu inte offentliggjord i EUT)] och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 13 april 2021 [EUT .../(ännu inte offentliggjord i EUT)]. Europaparlamentets ståndpunkt av den ... [EUT .../(ännu inte offentliggjord i EUT)].

av följande skäl:

- (1) Unionen och medlemsstaterna har som målsättning att vidta de åtgärder som är nödvändiga för användningen av euron som gemensam valuta. Dessa åtgärder inbegriper att skydda euron mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier i syfte att säkerställa ändamålsenligheten i unionens ekonomi och säkra de offentliga finansernas hållbarhet.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 1338/2001¹ föreskriver informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd och fastställer därmed en harmoniserad ram för skyddet av euron. För att ge euron ett likvärdigt skydd i hela unionen utvidgades verkningarna av den förordningen genom rådets förordning (EG) nr 1339/2001² till att även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta.
- (3) Åtgärder som syftar till att främja utbyten av information och personal, tekniskt och vetenskapligt stöd och specialiserad utbildning bidrar väsentligt till att skydda unionens gemensamma valuta mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier och därmed till en hög och likvärdig skyddsnivå i hela unionen, samtidigt som de visar unionens förmåga att hantera grov organiserad brottslighet. Sådana åtgärder kan också bidra till hanteringen av de gemensamma utmaningarna i kampen mot organiserad brottslighet, inbegripet penningtvätt.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6).

² Rådets förordning (EG) nr 1339/2001 av den 28 juni 2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 181, 4.7.2001, s. 11).

- (4) Ett program för att skydda euron mot förfalskning bidrar till att öka unionsmedborgarnas medvetenhet och ökar deras förtroende för denna valuta samt förbättrar skyddet av euron, särskilt genom kontinuerlig spridning av resultaten av de åtgärder som får stöd genom det programmet.
- (5) Ett ordentligt skydd av euron mot förfalskning är en avgörande del av en säker och konkurrenskraftig unionsekonomi, och det är direkt kopplat till unionens mål om att förbättra den ekonomiska och monetära unionens effektivitet.

- (6) Tidigare stöd till sådana åtgärder, genom rådets beslut 2001/923/EG¹ och 2001/924/EG², som senare ändrades och förlängdes genom rådets beslut 2006/75/EG³, 2006/76/EG⁴, 2006/849/EG⁵ och 2006/850/EG⁶ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 331/2014⁷, har gjort det möjligt att stärka unionens och medlemsstaternas åtgärder för att skydda euron mot förfalskning. Målen för programmet för att skydda euron mot förfalskning för de tidigare perioderna har uppnåtts.

¹ Rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet) (EGT L 339, 21.12.2001, s. 50).

² Rådets beslut 2001/924/EG av den 17 december 2001 om att låta verkningarna av beslutet om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet) även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 339, 21.12.2001, s. 55).

³ Rådets beslut 2006/75/EG av den 30 januari 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 36, 8.2.2006, s. 40).

⁴ Rådets beslut 2006/76/EG av den 30 januari 2006 om att utsträcka tillämpningen av beslut 2006/75/EG om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) till att även omfatta icke-deltagande medlemsstater (EUT L 36, 8.2.2006, s. 42).

⁵ Rådets beslut 2006/849/EG av den 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 330, 28.11.2006, s. 28).

⁶ Rådets beslut 2006/850/EG av den 20 november 2006 om att till icke deltagande medlemsstater utsträcka tillämpningen av beslut 2006/849/EG om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 330, 28.11.2006, s. 30).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 331/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet 2020) och om upphävande av rådets beslut 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG (EUT L 103, 5.4.2014, s. 1).

- (7) 2017 genomförde kommissionen en halvtidsutvärdering av det fleråriga handlingsprogram som inrättats genom förordning (EU) nr 331/2014 (*Periklesprogrammet 2020*) med stöd av en oberoende rapport. Rapporten var generellt sett positiv till Periklesprogrammet 2020, men i den uttrycktes oro över det begränsade antal behöriga myndigheter som ansöker om genomförande av åtgärder inom ramen för Periklesprogrammet 2020 och över kvaliteten på de prestationsindikatorer som används för att mäta resultaten för Periklesprogrammet 2020. I sitt meddelande till Europaparlamentet och rådet om halvtidsutvärderingen av Periklesprogrammet 2020 och sin förhandsbedömning i form av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljde dess förslag, slog kommissionen, med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna i halvtidsutvärderingen, fast att en fortsättning av Periklesprogrammet 2020 efter 2020 bör stödjas med tanke på dess mervärde för unionen, dess långsiktiga effekter liksom programåtgärdernas hållbarhet samt dess bidrag till bekämpningen av organiserad brottslighet.
- (8) I halvtidsutvärderingen rekommenderades att åtgärder som finansieras inom ramen för Periklesprogrammet 2020 bör fortsätta, samtidigt som behovet av att förenkla ansökningsförfarandena, att uppmuntra en större mångfald bland bidragsmottagare och deltagande i verksamheten inom Periklesprogrammet 2020 av så många behöriga myndigheter som möjligt från olika länder tillgodoses, att även framöver fokusera på nya och återkommande förfalskningshot samt att effektivisera prestationsindikatorerna.

- (9) ”Hotspots” för förfalskning har upptäckts i tredjeländer och euroförfalskningen får en allt större internationell dimension. Kapacitetsuppbyggnad och utbildningsverksamhet som inbegriper de behöriga myndigheterna i tredjeländer bör därför anses vara avgörande för att ett effektivt skydd av euron ska uppnås och bör uppmuntras ytterligare inom ramen för fortsättningen av Periklesprogrammet 2020.
- (10) Ett nytt program för perioden 2021–2027 (*Perikles IV-programmet*) bör antas. Det bör säkerställas att Perikles IV-programmet är förenligt med och kompletterar andra relevanta program och åtgärder. Kommissionen bör därför genomföra alla nödvändiga samråd med berörda huvudaktörer, i synnerhet de behöriga nationella myndigheter som medlemsstaterna utsett, Europeiska centralbanken (ECB) och Europol, i den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001 för att kartlägga behoven i samband med skyddet av euron, särskilt när det gäller utbyten, stöd och utbildning vid tillämpning av Perikles IV-programmet. Dessutom bör kommissionen dra nytta av ECB:s gedigna erfarenhet i fråga om att genomföra utbildningar och tillhandahålla information om förfalskade eurosedlar vid genomförandet av Perikles IV-programmet.

- (11) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) och reglerar särskilt förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt förvaltning samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget omfattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionens budget.
- (12) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan kommissionen och medlemsstaterna för att skydda euron mot förfalskning, utan att inkräkta på medlemsstaternas ansvarsområden, och uppnå ett effektivare resursutnyttjande än vad som är möjligt på nationell nivå, att hjälpa medlemsstaterna att gemensamt skydda euron och uppmuntra nyttjande av unionens gemensamma strukturer för att utöka samarbetet och ett rättidigt och omfattande informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (13) Perikles IV-programmet bör genomföras i enlighet med den fleråriga budgetram som fastställs i rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093¹.
- (14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av Perikles IV-programmet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Kommissionen bör anta årliga arbetsprogram som anger prioriteringar, budgetfördelning och utvärderingskriterier för bidrag till åtgärder. De vederbörligen motiverade undantagsfall då en ökning av medfinansieringssatsen är nödvändig för att ge medlemsstaterna större ekonomisk flexibilitet så att de på ett tillfredsställande sätt kan genomföra och slutföra projekt för att skydda euron, bör ingå i de årliga arbetsprogrammen.
- (15) I denna förordning fastställs en finansieringsram för Perikles IV-programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020² för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

¹ Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 11).

² Interinstitutionellt avtal av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28).

- (16) För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av Perikles IV-programmets framsteg när det gäller att uppnå dess mål bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, med avseende på ändring av bilagan när det gäller indikatorerna när så anses nödvändigt för utvärderingsändamål, samt för att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (17) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95², (Euratom, EG) nr 2185/96³ och (EU) 2017/1939⁴ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, påförande av administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

³ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371¹. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

- (18) Kommissionen bör lägga fram en halvtidsutvärderingsrapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Perikles IV-programmet och en slutlig utvärderingsrapport om hur målen uppfyllts. Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bör Perikles IV-programmet utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Dessa krav bör när så är lämpligt innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering av Perikles IV-programmets faktiska konsekvenser.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (19) Förordning (EU) nr 331/2014 bör därför upphävas.
- (20) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd inom det relevanta politikområdet och göra det möjligt att påbörja genomförandet från och med början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft och bör tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning inrättas ett program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot förfalskning (*Perikles IV-programmet*) för perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

I denna förordning fastställs målen för Perikles IV-programmet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Programmets mål

1. Perikles IV-programmets allmänna mål är att förebygga och bekämpa penningförfalskning och därmed förknippade bedrägerier och att bevara eurosedlarnas och euromyntens integritet, och därmed stärka medborgarnas och företagens förtroende för dessa sedlars och mynts äkthet, vilket i sin tur ökar förtroendet för unionens ekonomi, samtidigt som de offentliga finansernas hållbarhet säkras.

2. Perikles IV-programmets specifika mål är att skydda eurosedlar och euromynt mot förfälskning och därmed förknippade bedrägerier genom att stödja och komplettera åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, samt bistå medlemsstaternas och unionens behöriga myndigheter i deras ansträngningar att etablera ett nära och regelbundet samarbete och ett utbyte av bästa praxis med varandra och med kommissionen, samt i förekommande fall med tredjeländer och internationella organisationer.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av Perikles IV-programmet för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 ska vara 6 193 284 EUR i löpande priser.
2. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.
3. Det belopp som anges i punkt 1 får användas för tekniskt och administrativt bistånd för genomförandet av Perikles IV-programmet, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inklusive gemensamma it-system.

Artikel 4

Genomförande och former för unionsfinansiering

1. Perikles IV-programmet ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen.
2. Perikles IV-programmet ska genomföras av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna genom regelbundna samråd i olika skeden av Perikles IV-programmets genomförande, samtidigt som samstämmighet säkerställs och onödigt dubbelarbete undviks i fråga om relevanta åtgärder som vidtas av andra behöriga enheter, i synnerhet ECB och Europol. För detta ändamål ska kommissionen, när den utarbetar arbetsprogrammen enligt artikel 10, beakta ECB:s och Europols befintliga och planerade verksamhet mot penningförfälskning och därmed förknippade bedrägerier som rör euron.
3. Ekonomiskt stöd från Perikles IV-programmet till de stödberättigande åtgärder som förtecknas i artikel 6 ska ges genom bidrag eller offentlig upphandling.

Artikel 5
Gemensamma åtgärder

1. Åtgärder inom ramen för Perikles IV-programmet får organiseras gemensamt av kommissionen och andra partner med lämplig sakkunskap, till exempel följande:
 - a) Nationella centralbanker och ECB.
 - b) Nationella analyscentrum och nationella centrum för myntanalys.
 - c) Europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet och myntverken.
 - d) Europol, Eurojust och Interpol.
 - e) De nationella centralbyråer för bekämpning av penningförfalskning som föreskrivs i artikel 12 i den internationella konvention för bekämpande av penningförfalskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929¹ samt andra byråer som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och bekämpa penningförfalskning.
 - f) Specialiserade organ som arbetar med reprografisk teknik och äkthetskontroll, tryckerier och gravyrföretag.

¹ Nationernas förbund, traktatsamling nr 2623 (1931), s. 372.

- g) Andra organ än de som avses i leden a–f som besitter särskild sakkunskap, vilket i förekommande fall ska innefatta sådana organ från tredjeländer och särskilt från anslutande stater och kandidatländer.
- h) Privata enheter som har utvecklat och bestyrkt tekniska kunskaper samt team som är specialiserade på att upptäcka förfalskade sedlar och mynt.

2. När stödberättigande åtgärder organiseras gemensamt av kommissionen och ECB, Eurojust, Europol eller Interpol ska de därav följande kostnaderna fördelas mellan dem. Varje part ska under alla omständigheter bära kostnaderna för resor och logi för sina egna gästföreläsare.

Kapitel II

Stödberättigande

Artikel 6

Stödberättigande åtgärder

1. Perikles IV-programmet ska, på de villkor som anges i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 10, ge ekonomiskt stöd till följande åtgärder:
 - a) Utbyte och spridning av information, i synnerhet genom workshoppar, möten och seminarier, inbegripet utbildning, särskilda praktikplatser och personalutbyten mellan behöriga nationella myndigheter samt andra liknande åtgärder. Informationsutbytet ska bland annat inriktas på följande:
 - Bästa praxis för att förhindra penningförfalskning och bedrägerier som rör euron.
 - Metoder för att övervaka och analysera de ekonomiska och finansiella konsekvenserna av penningförfalskning.
 - Drift av databaser och system för tidig varning.
 - Användning av instrument, inbegripet datorstödda, för att upptäcka penningförfalskning.

- Utrednings- och undersökningsmetoder.
 - Vetenskapligt stöd, inbegripet övervakning av den senaste utvecklingen.
 - Skydd av euron utanför unionen.
 - Forskningsverksamhet.
 - Tillhandahållande av särskild operativ expertis.
- b) Tekniskt, vetenskapligt och operativt stöd som framstår som nödvändigt som en del av Perikles IV-programmet, i synnerhet
- lämpliga åtgärder som inrättar pedagogiska verktyg på unionsnivå, såsom en handbok om unionslagstiftning, informationsbrev, praktiska handledningar, ordböcker och lexikon, databaser, i synnerhet när det gäller vetenskapligt stöd eller teknikbevakning, eller datorbaserade applikationer, såsom programvara,
 - relevanta undersökningar med en tvärvetenskaplig och transnationell dimension, inbegripet forskning om innovativa säkerhetsdetaljer,
 - utveckling av tekniska stödinstrument och metoder för att göra det lättare att upptäcka penningförfalskning på unionsnivå,

- stöd till samarbete kring insatser i vilka minst två länder deltar, om sådant stöd inte kan göras tillgängligt från andra unionsinstitutioners och unionsorgans program,
 - c) inköp av utrustning som ska användas av tredjeländers myndigheter som är specialiserade på insatser mot penningförfalskning i syfte att skydda euron, i överensstämmelse med artikel 7.2.
2. Perikles IV-programmet ska ta hänsyn till transnationella och tvärvetenskapliga aspekter av kampen mot penningförfalskning genom att särskilt fokusera på deltagande av följande grupper:
- a) Personal vid byråer som arbetar med att upptäcka och bekämpa penningförfalskning, i synnerhet polis-, tull- och skattemyndigheter, beroende på deras särskilda uppdrag på nationell nivå.
 - b) Personal vid underrättelsetjänster.
 - c) Företrädare för nationella centralbanker, myntverk, affärsbanker och andra finansiella mellanhänder, särskilt vad gäller finansinstituts skyldigheter.
 - d) Rättsligt utbildad domstolspersonal, specialiserade jurister och domare som är specialiserade på detta område.

- e) Andra berörda grupper av specialister, såsom handelskamrar och näringslivsorganisationer eller liknande sammanslutningar som kan nå ut till små och medelstora företag, återförsäljare och värdetransportföretag.
3. De grupper som avses i punkt 2 får innefatta deltagare från tredjeländer.

Kapitel III

Bidrag

Artikel 7

Bidrag

1. Bidrag inom ramen för Perikles IV-programmet ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
2. När det gäller åtgärder som genomförs genom bidrag får inköp av utrustning inte vara det enda inslaget i bidragsavtalet.

Artikel 8

Medfinansieringssatser

Medfinansieringssatsen för bidrag som tilldelas inom ramen för Perikles IV-programmet får inte överstiga 75 % av de stödberättigande kostnaderna. I sådana särskilda och vederbörligen motiverade fall som anges i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 10 får medfinansieringssatsen inte överstiga 90 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 9

Stödberättigade enheter

Stödberättigade enheter inom ramen för Perikles IV-programmet ska vara de behöriga nationella myndigheterna enligt definitionen i artikel 2 b i förordning (EG) nr 1338/2001.

Kapitel IV

Programplanering, övervakning och utvärdering

Artikel 10

Arbetsprogram

1. För att genomföra Perikles IV-programmet ska kommissionen anta sådana arbetsprogram som avses i artikel 110 i budgetförordningen.

2. När det gäller bidrag ska arbetsprogrammet, utöver kraven i artikel 110 i budgetförordningen, närmare ange grundläggande urvals- och tilldelningskriterier samt högsta möjliga medfinansieringssats.

Artikel 11

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 12.2 ges till kommissionen från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 12.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Övervakning

1. I bilagan fastställs indikatorer för rapportering om Perikles IV-programmets framsteg när det gäller att uppnå det specifika mål som fastställs i artikel 2.
2. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av Perikles IV-programmets framsteg när det gäller att uppnå dess mål ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 i syfte att ändra bilagan när det gäller indikatorerna när så anses nödvändigt för utvärderingsändamål, samt för att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering.

3. Kommissionen ska varje år informera Europaparlamentet, rådet och ECB om Perikles IV-programmets resultat, med beaktande av de kvantitativa och kvalitativa indikatorer som anges i bilagan.
4. Deltagande länder och andra bidragsmottagare ska förse kommissionen med alla uppgifter och all information som behövs för att övervaka och utvärdera Perikles IV-programmet.

Artikel 13

Utvärdering

1. En oberoende halvtidsutvärdering av Perikles IV-programmet ska göras när det föreligger tillräcklig information om genomförandet av Perikles IV-programmet, dock senast fyra år efter det att programmet började genomföras.
2. Vid slutet av Perikles IV-programmets genomförande, dock senast två år efter den period som anges i artikel 1, ska kommissionen göra en slutlig utvärdering av Perikles IV-programmet.
3. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet och ECB.

Kapitel V

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 14

Information, kommunikation och synlighet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla att finansieringen kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende Perikles IV-programmet och åtgärder som vidtagits inom ramen för Perikles IV-programmet samt uppnådda resultat.
3. Finansiella medel som tilldelas Perikles IV-programmet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de mål som anges i artikel 2.

Artikel 15
Upphävande

Förordning (EU) nr 331/2014 upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

Artikel 16
Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning påverkar inte fortsatt genomförande eller ändringar av åtgärder som inletts enligt förordning (EU) nr 331/2014, som ska fortsätta att tillämpas på dessa åtgärder fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för Perikles IV-programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan Perikles IV-programmet och de åtgärder som antagits enligt förordning (EU) nr 331/2014.

Artikel 17

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

INDIKATORER FÖR UTVÄRDERING AV PERIKLES IV-PROGRAMMET

Perikles IV-programmet kommer att noggrant övervakas på grundval av en uppsättning indikatorer som syftar till att till minimala administrativa bördor och kostnader mäta i vilken grad de allmänna och specifika målen för Perikles IV-programmet har uppnåtts. Uppgifter kommer därför att samlas in för följande uppsättning nyckelindikatorer:

- a) Antalet falska eurosedlar och euromynt som har upptäckts.
- b) Antalet förfalskningsverkstäder som har stängts.
- c) Antalet behöriga myndigheter som har lämnat in ansökningar till Perikles IV-programmet.
- d) Graden av tillfredsställelse hos deltagare i de åtgärder som finansieras genom Perikles IV-programmet.
- e) Återkoppling från deltagare som redan har deltagit i tidigare Periklesåtgärder om Perikles IV-programmets inverkan på deras verksamhet för att skydda euron mot förfalskning.

Uppgifter och information som ligger till grund för prestationsindikatorerna ska årligen samlas in av kommissionen och Perikles IV-programmets bidragsmottagare enligt följande:

- Kommissionen ska samla in uppgifter om antalet falska euromynt och eurosedlar.
 - Kommissionen ska samla in uppgifter om antalet förfalskningsverkstäder som har stängts.
 - Kommissionen ska samla in uppgifter om antalet behöriga myndigheter som lämnar in ansökningar till Perikles IV-programmet.
 - Kommissionen och Perikles IV-programmets bidragsmottagare ska samla in uppgifter om graden av tillfredsställelse hos deltagare i de åtgärder som finansieras genom Perikles IV-programmet.
 - Kommissionen och Perikles IV-programmets bidragsmottagare ska samla in uppgifter om återkoppling från deltagare som redan har deltagit i tidigare Periklesåtgärder om Perikles IV-programmets inverkan på deras verksamhet för att skydda euron mot förfalskning.
-